

Мирчић

4594

63

3

150

РЕПУБЛИКА СРБИЈА АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ			
ПРИМЉЕНО:	08	NOV	2018
Орг. јед.	рој	Класификација	Вредност
VI-23-1001/2012-42			

ПРАВОСНАЖНОСТ
Дана 17.10. 2018. г.

25-1897
28-683

ПРАВОСНАЖНОСТ
Дана 20.10. 2018. г.

Република Србија
Привредни суд у Пожаревцу
Ст. 10/2017
Дана, 22.08.2018. године
П о ж а р е в а ц

ПРИВРЕДНИ СУД У ПОЖАРЕВЦУ, стечајни судија Сава Тошић, у поступку стечаја над стечајним дужником, „FROZEN FOOD LOGISTIC“ ДОО - у стечају, са седиштем у Пожаревцу, матични број 20224002, донео је дана 22.08.2018. године,

РЕШЕЊЕ

- Усваја се завршни рачун са завршним извештајем стечајног управника који је предат суду дана 01.12.2017. године, у поступку стечаја над стечајним дужником „FROZEN FOOD LOGISTIC“ – ДОО у стечају, из Пожаревца МБ 20224002.
- УТВРЂУЈЕ се коначна награда стечајном управнику у износу од 2.111.956,47 динара.
- ЗАКЉУЧУЈЕ СЕ стечајни поступак над стечајним дужником „FROZEN FOOD LOGISTIC“ – ДОО у стечају, из Пожаревца МБ 20224002.
- Решење доставити стечајном управнику, огласна и електронска табла суда и оглас објавити у „Службеном гласнику РС“, а по правоснажности Агенцији за привредне регистре, ради брисања стечајног дужника.

Образложење

Решењем овог суда Ст.бр.179/2012 од 21.05.2012. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником „FROZEN FOOD LOGISTIC“ – ДОО у стечају, са седиштем у Пожаревцу и објављен у „Службеном гласнику РС“ дана 29.08.2012. године.
Након што је стечајни управник доставио завршни рачун са завршним извештајем дана 23.01.2017. године, овај суд је донео решење Ст. 179/2012 од 29.03.2017. године, којим је усвојен завршни рачун од 23.01.2017. године са завршним извештајем и закључен је стечајни поступак над стечајним дужником.

У поступку по жалби против решења о закључењу стечаја, Привредни апелациони суд у Београду је донео решење Пвж. 228/17 од 14.06.2017. године, којим је укинуо решење о закључењу стечаја. У образложењу одлуке је наведено да у образложењу решења првостепени суд није навео разлоге због којим је одбио примедбе жалиоца на нацрт за завршну деобу и на завршни рачун стечајног дужника. Такође је указано на чињеницу да је исти жалилац уложио жалбу на решење о деоби од Ст. 179/12 од 26.10.2016. године, о коме суд није одлучивао, па је наложено да се у поновном поступку отклони и овај пропуст.

Поступајући по налогу другостепеног суда, овај суд је донео решењем Ст. 179/2012 од 11.01.2018. године, одбацио као неблаговремену жалбу жалноца „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, изјављену против решења овог суда Ст. 179/2012 од 26.10.2016. године. Решење којим је одбачена жалба је потврђено решењем Привредног апелационог суда у Београду Пвж. 46/18 од 14.02.2018. године.

Стечајни управник је дана 01.12.2017. године доставио завршни рачун са завршним извештајем који је објављен на огласној табли суда 15.12.2017. године, а оглас о заказивању завршног рочишта објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 54, дана 13.07.2018. године и истакнут на огласној табли суда. Завршни рачун је одбору поверилаца достављен од стране стечајног управника мејлом даана 05.12.2017. године.

У извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника констатовано је следеће:

Прво поверилачко рочиште одржано је 03.09.2012. године, испитно рочиште дана 11.12.2012. године, а допунско испитно рочиште је одржано 23.01.2013. године.

Стечајни судија је донео решење о банкротству стечајног дужника дана 31.01.2013. године.

Укупна вредност утврђених обезбеђених потраживања износи 59.836.296,91 динара.

Укупна вредност обезбеђених потраживања износи 71.772.350,70 динара.

Пребачена вредност обезбеђених потраживања у трећи исплатни ред а која се не могу наплатити као обезбеђена износи 47.091.756,63 динара.

За расподелу у трећем исплатном реду износ од 118.864.107,33 динара.

Укупно исплаћено различним повериоцима 12.521.144,85 динара.

Из поменутог завршног рачуна, утврђено је, да укупан прилив средстава у стечајну масу износи 36.240.255,99 динара, а укупан одлив пре исплате поверилаца износи 8.918.703,12 динара. Стечајни управник је резервисао средства износ од 734,30 динара за затварање рачуна по усвајању завршног рачуна.

Коначна награда стечајног управника износи 2.111.956,47 динара. Укупно исплаћено без исплата другим стечајним управницима износ од 2.065.569,00 динара. Укупна награда по завршном рачуну износи 46.387,47 динара. За исплату разлике у награди нема средстава на рачуну стечајног дужника.

На записнику састављеном пред овим судом на завршном рочишту, констатовано је да је оглас о заказивању завршног рочишта објављен у „Службеном гласнику РС“, дана 13.07.2018. године и исто истакнуто на огласну таблу суда дана 10.07.2018. године. Стечајни управник је изјавио да остаје при завршном рачуну са завршним извештајем стечајног поступка на дан 01.12.2017. године. Што се тиче награде стечајном управнику, констатовано је да је награду одобрно претходни стечајни судија, а по главној деоби, те да по завршном рачуну нису предвиђена средства за исплату награде стечајног управника.

Чланом 145. став 1. Закона о стечају прописано је да стечајни судија решењем одређује завршно рочиште на коме расправља о завршном рачуну стечајног управника, расправља о

коначним захтевима за исплату награде стечајног управника, подnose примедбе на завршни рачун или на примедбе на завршни рачун или на поднете захтеве за исплату накнада и награда, одлучује о нераспоређеним деловима стечајне масе и одлучује о другим питањима од значаја за банкротство стечајног дужника.

Суд је констатовао да нико од поверилаца није присуствовао рочишту, али да је стечајни поверилац Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд дана 21.12.2017. године доставио примедбе на завршни рачун. У поднеску је наведено да је закључком Ст. 179/2012 од 28.02.2013. године утврђено као различно потраживање овог повериоца према стечајном дужнику, а да у време уписа решења о извршењу различног повериоца Компаније „Дунав осигурање“ уписи хипотека у корист „Агробанке“ су истекли и уписане хипотеке су изгубиле важност, тако да је једино остало различно право „Дунав осигурања“. Ово је морао знати стечајни управник и није могао накнадно уписано решење РГЗ СКН Голубац бр. 952-02-14/2013 од 15.01.2013. године третирати као да је упис хипотеке „Агробанке“ од 2008. године без икаквог временског ограничења, већ је морао поштовати ред првенства условљен временом уписа различног права, односно промене у различном праву. Стога сматра да је стечајни управник морао у што краћем року да измири потраживање „Дунав одигурања“ као различно са законском затезном каматом до дана исплате и да је нацрт решења за главну деобу којом се „Дунав осигурање“ делимично намирају као стечајни поверилац асполутно неправилан. У предлогу завршног рачуна који је доставио стечајни управник је наведено да је решење о главној деоби од 12.05.2016. године правноснажно, али то није тачно, јер је исто укинута решењем суда Ст. 179/2012 од 06.07.2016. године, а и решење о главној деоби од 26.10.2016. године такође није правноснажно јер је против њега уложена жалба дана 13.04.2017. године, по којој још увек није одлучено.

Стечајни управник нема право на увећање награде из више разлога. Прво, због тога што је изгубио спор са „Новом Агробанком“ у стечају, чиме је изазвао трошкове поступка који су неоправдано умањили стечајну масу. Да није било побијања правних радњи, не би било ни намирења поверилаца ни стечајног управника, те се исто не може приписати као значајан допринос стечајног управника јер је то била његова обавеза. У првоподнетом нацрту за завршну деобу су резервисана средства до краја стечаја и на претходно одржаном завршном рочишту стечајни управник је изјавио да тих средстава више нема јер су наводно исплаћена повериоцима, а нема доказа о томе. О засаду вишања стечајни управник је сазнао из пријаве потраживања овог повериоца и морао је са општином утврдити тачно стање власништва и издати засаде у закуп, без обзира што је власник земљишта Република Србија, те ни по том основу нема право на увећање награде. Трактор вредности од 400.000,00 динара није могао бити отписан јер није нађен код држаоца, већ је требало поднети тужбу против држаоца за накнаду штете у висини вредности трактора. Уместо да одбије различну пријаву повериоца „Нова Агробанка“ у стечају, стечајни управник је њеним прихватање, умањено стечајну масу за око 11 милиона динара. У нацрту завршног рачуна од 08.03.2017. године предвиђена је награда стечајном управнику у износу од 17.493,00 евра, а у завршном рачуну од 01.12.2017. године 7.819,41 евра, па се поставља питање по ком основу је иста у међувремену увећана, ако је обрачун награде исти, односно са увећањем од 40 %. Поставља се и питање где је утрошен преостали износ од 2.352.498,49 динара, предвиђен у нацрту завршног рачуна од 08.03.2017. године.

Стога поверилац сматра да нема услова за одржавање завршног рочишта ни завршне деобе, све док се не одлучи о његовој жалби од 13.04.2017. године, нити има места одржавању завршног рочишта ако је стечајни управник наплатио целокупну награду, обзиром да се на

завршном рочишту расправља о кончаној награди стечајном управнику.

На завршном рочишту одржаном 22.08.2018. године стечајни управник се изјаснио на ове примедбе тако што је исте одбио као неосноване, а детаљно изјашњење је доставио суду у писменом облику на самом рочишту.

Након разматрања примедби повериоца Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, суд је нашао да су исте неосноване из следећих разлога. У овом стечајном поступку донет је закључак о листи признатих и оспорених потраживања дана 28.02.2013. године, против кога није изјављен правни лек ни од стране стечајних, ни од стране разлучних поверилаца. Полазећи од наведеног закључка, стечајни управник је након продаје имовине оптерећене разлучним правом, извршио расподелу средстава добијених продајом. Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд је уложила приговор на радње стечајног управника у поступку намирења разлучних поверилаца дана 11.09.2015. године, о којима је коначно одлучено закључком овог суда од 11.12.2015. године, тако што је иста одбијена, а ова одлука је коначна. Како је о овим примедбама повериоца већ одлучено одлуком која је коначна, суд налази да нема сместа поновном њеном разматрању, па тако нема основа ни за било какво намирење подносиоца примедби као разлучног повериоца.

Против решења о деоби од Ст. 179/12 од 26.10.2016. године „Дунав Осигурање“ је изјавила жалбу, али је о њој у међувремену одлучено и то тако што је овај суд решењем Ст. 179/2012 од 11.01.2018. године, одбацио као неблаговремену. Решење којим је одбачена жалба је потврђено решењем Привредног апелационог суда у Београду Пвж. 46/18 од 14.02.2018. године. Иначе, решење о главној деоби од 12.05.2016. године је постало правноснажно 22.05.2016. године, а решење о главној деоби од 26.10.2016. године је постало правноснажно 08.11.2016. године. Тако да није основана ни примедба да решења о главној деоби нису постала правноснажна.

Средства у висини од 2.373.206,74 динара нису исплаћена повериоцима по основу деоба од 12.05.2016. године и 26.10.2016. године у исто време када и свим осталим повериоцима, јер исти нису до дана израде нацрта завршног рачуна од 23.10.2016. године доставили податке о текућим рачунима на које им се могу уплатити средства, а стечајни судија је сматрао да се иста, ако не буду исплаћена до завршног рочишта, после његовог одржавања пребаце на депозит суда. То значи да ова средства више нису предмет било какве расподеле, а ради се о износима од 187.954,90 динара за повериоца „Клима“ д.о.о. Смедерево, 7.433,00 динара за повериоца Милана Јовановића из Браничева и 2.177.818,84 динара за повериоца Курта Пијакна из Немачке. Како је решење о закључењу стечаја и усвајању завршног рачуна укинута већ наведеним решењем Привредног апелационог Пвж. 228/17 од 14.06.2017. године, у међувремену су ови повериоци доставили податке о текућим рачунима, па су им на исте уплаћена наведена средства, након чега није било потребе да се преносе на судски депозит и иста се више не помињу у завршном рачуну од 05.12.2017. године. Доказе о уплатама је доставио стечајни управник на завршном рочишту.

Стечајни управник је висину награде утврдио сагласно одредбама правилника о награђивању, стечајни судија је прихватио образложење висине награде дато од стране стечајног управника, а одбор поверилаца је прихватио деобе и извештај стечајног управника са образложењем висине награде. Обрачун награде који је наведен у завршном рачуну је истоветан као у обрачуну код главне деобе јер стечајни дужник више нема имовине за продају. Висина награде стечајном управнику је утврђена у решењу о главној деоби, али и у посебном решењу Ст. 179/2012 од 10.06.2016. године, које је такође правноснажно. До разлике у висини обрачуна награде је дошло због повећања прихода од 234.428,98 динара услед

прилива по камтама које су увећале ставку укупних прилива, као и услед промене куса евра, који је у време израде првог завршног рачуна био 122,75 динара, а у време израде последњег завршног рачуна 118,52 динара. Међутим, без обзира на све претходно наведено, било који обрачун награде у овом моменту не би утицао на праћа поверилаца јер је награда обрачуната и исплаћена по наведеним деобама и нема више средстава за било какве исплате, па и исплате награде стечајном управнику.

Наводи да је стечајни управник својим поступањем умањио стечајну масу су такође без икаквог основа. Стечајни управник је покренуо судски поступак против „Нове агробанке“ а.д у стечају Београд јер је сматрао да иста не може имати право на наплату камате, а то питање је могло бити утврђено само у судском поступку, тако да стечајни управник није могао знати каква ће бити одлука суда. Покретањем поступака ради побијања правних радњи стечајни управник не само да није нанео штету стечајој маси, него је омогућио да иста буде формирана, обзиром да је у тим поступцима успео да поништи поравнања којима је са стечајног дужника на трећа лица пренета целокупна његова имовина. Да није тако поступио, стечајни поступак се не би ни водио, а повериоци не би уопште могли бити намирени. Навод да је стечајни управник требало да одбије различну пријаву „Агрбанке“ је такође неоснован јер је она призната закључком стечајног судије, а поверилац је, ако је сматрао да је таква одлука без основа, могао да покрене поступак за оспоравање признатог потраживања. Стечајни управник је предузео радње на прикупљању документације о покрелу вишњара, која није била код стечајног дужника и која потиче из периода када је стечајни дужник био део већег друштвеног предузећа, што је омогућило да се оставри право на наплату закупа, а и касније на његову продају. Ко га је обавестио о постојању ове имовине није од значаја ни за висину награде стечајног управника, нити стечајни поверилац које је доставио ово обавештење може по том основу остварити било какве бенефиције.

Трактор који помиње стечајни поверилац је од стране ранијих власника стечајног дужника дат на поправку Драгомиру Настасовићу, брату Владимира Настасовића, који живи на истој адреси. Директор стечајног дужника Александар Јојић је стечајног управника обавестио да се трактор налази код Настасовић Владимира на коришћењу, након чега га је стечајни управник позвао да трактор врати. Како до тога није дошло, стечајни судија је донела решење о извршењу, па је судски извршитељ у три наврата безуспешно покушао да врати трактор у стечајну масу јер га није пронашао. Како је у међувремену приспело решење којим је обустављена истрага против Драгомира Настасовића из Браничева због крађе трактора из кога се сазнало да се трактор налази код Драгомира, а не код Владимира, стечајни управник је прибавио мишљење судског вештака машинске струке по коме је вредност таквог возила око 120-150.000,00 динара, што значи да би се у поступку продаје највероватније добила иста или знатно мања средства. Да би се трактор вратио у стечајну масу, било је потребно да се његовом држаоцу, који га је држао по праву ретенције, плате трошкови поправке у износу од 660.000,00 динара са каматом, што је много већи износ од његове вредности, па је по мишљењу суда, стечајни управник правилно поступио када га је отписао јер би се његовим враћањем у стечајну масу истој нанело много више штете него користи, пошто би износ добијен његовом продајом био знатно мањи од износа који би његовом држаоцу морао да се плати по основу поправке.

Имајући у виду све претходно наведено, суд је нашао да су неосноване примедбе повериоца Компанија „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд.

Одредбом члана 148. став 1. Закона о стечају прописано је, да стечајни судија доноси решење о закључењу стечајног поступка. Ставом 7. истог члана прописано је да се решење из

става 1. овог члана објављује на огласној табли суда и у „Службеном гласнику Републике Србије“, а по правноснажности се доставља регистру привредних субјеката и другом одговарајућем регистру ради брисања стечајног дужника из тог регистра.

Полазећи од чињенице, да су испуњени сви услови за закључење стечајног поступка, као и да су изнете примедбе на завршни рачун и изврштај стечајног управника неосноване, суд је донео одлуку као у изреци.

ПРИВРЕДНИ СУД У ПОЖАРЕВЦУ
Дана, 22.08.2018. ГОДИНЕ .

Стечајни судија
Сава Тошић

Поука о правном леку: Против овог решења може се изјавити жалба Привредном апелационом суду у Београду, у року од 8 дана од дана пријема, а преко овог суда.

Д-на: Стечајном управнику Петру Личинићу, огласна и електронска табла суда, а оглас објавити у Службеном гласнику РС и истаћи на огласну таблу суда. По правноснажности, примерак решења доставити АПР Београд, ради брисања.

ЕКСПРОСТАНО

05 SEP 2018 2 (1027.12.)

2

